

Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling

Inleiding

In het kader van Veiligheid hanteert de HVL een Protocol Meldcode bij (vermoedens van) huiselijk geweld of kindermishandeling. Hiermee willen wij de werknemers van de HVL ondersteunen in de omgang met signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling.

De meldcode werkt volgens een vast stappenplan zoals hieronder beschreven.

Dit stappenplan leidt de beroepskracht stap voor stap door het proces vanaf het moment dat hij signaleert tot aan het moment dat hij eventueel een beslissing neemt over het doen van een melding. De stappen maken de beroepskracht duidelijk wat er van hem verwacht wordt bij signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling en hoe hij, rekening houdend met zijn beroepsgeheim, op een verantwoorde wijze komt tot een besluit over het doen van een melding.

De vertrouwenspersoon (Ageeth Verbruggen) dient hierbij als vraagbaak op het gebied van signalen, kennis van de meldcode en taken van eenieder binnen de meldcode.

Verder coördineert de intern begeleider de uitvoering van de meldcode en is zij de contactpersoon met Veilig thuis (advies of melding).

De stappen van de meldcode gaan in vanaf het moment dat er signalen zijn van huiselijk geweld of kindermishandeling.

Er wordt vanuit gegaan dat signaleren een grondhouding is bij beroepskrachten.

Stappenplan Meldcode

Stap 1:

In kaart brengen van de signalen.

Wanneer een beroepskracht signalen meent te zien, worden deze eerst door hem in kaart gebracht. Hierbij is het zeer belangrijk om feiten en signalen uit elkaar te houden. Signalen kunnen ook besproken worden met de betrokkenen. ("hoe komt hij aan die gebroken arm?", "ik zie dat je erg verdrietig bent, hoe komt dat?").

Observaties, gesprekken waarin de zorg wordt gedeeld, documentatie van signalen zijn nuttige informatiebronnen.

Blijf vooral bij feiten, Veilig Thuis kan niets met onderbuikgevoelens.

Hierbij wordt ook gekeken naar 'oudersignalen'. Bijvoorbeeld of de ouder(s) van het kind zwaar verslaafd zijn, ernstig ziek of zeer depressief.

Op dat moment kan in kaart worden gebracht hoeveel kinderen er in het gezin wonen, wie de zorg draagt voor het gezin, hoe de kinderen naar school komen, etc.

Bij vermoedens van eengerelateerd geweld, huwelijksdwang of vrouwelijke genitale verminking: Niet in overleg met ouders! Altijd Veilig Thuis bellen!

Maak ik me zorgen? Meldcode in gang zetten!

Stap 2:

Collegiale consultatie en zo nodig raadplegen Veilig Thuis of een deskundige op het terrein van letselduiding

Overleg met een deskundige (bijvoorbeeld de aandachtsfunctionaris) over de signalen is de volgende stap. Op anonieme basis kan ook Veilig Thuis worden geraadpleegd voor advies (0800-2000).

Wanneer er sprake is van zichtbaar letsel waarover meer duidelijkheid nodig is, kan ook een forensisch geneeskundige worden geraadpleegd via Veilig Thuis. Deze kan naar school komen om het letsel te bekijken. Maak ik me nog steeds zorgen? Stap 3.

Stap 3:

Gesprek met de ouders/ verzorgers

Wanneer er na stap 2 nog steeds zorgen zijn over de situatie, ga je met de ouders in gesprek om de zorgen te delen. Dit kan een beroepskracht alleen doen, of in aanwezigheid van de aandachtsfunctionaris. De beroepskracht vertelt dat hij zich zorgen maakt. De signalen en feiten die zijn waargenomen worden besproken. Het kan voorkomen dat in het gesprek de zorgen worden weggenomen. De volgende stappen worden dan niet genomen.

Indien de zorgen niet worden weggenomen, geeft de beroepskracht aan dat school een melding gaat doen. De beroepskracht legt aan de ouders uit wat het doel van de melding is. Vervolgens wordt gevraagd aan de ouders om daarop te reageren. Wanneer de ouders bezwaar maken, probeert de beroepskracht aan de bezwaren tegemoet te komen. Er wordt altijd geprobeerd om toestemming te krijgen van de ouders om te melden. Maak zo nodig afspraken met Veilig Thuis over hoe het kind opgevangen kan worden indien nodig.

Gesprek met het kind

Indien mogelijk wordt eerst een apart gesprek met het kind gevoerd. De beroepskracht weegt (samen met aandachtsfunctionaris) af of dit voor het kind niet te belastend is. Het kan van belang zijn het kind apart te spreken, zonder dat de ouders erbij zijn, zodat het kind zich vrij kan uiten.

Geen gesprek met ouders/ verzorgers

Deze stap mag alleen overgeslagen worden als het direct gevaar zou opleveren voor het kind of de situatie. Bijvoorbeeld: de beroepskracht bespreekt het vermoeden van seksueel geweld nog niet met de dader, omdat hij het risico aanwezig acht dat de dader zich na het gesprek op het slachtoffer zal afreageren.

Ook kan een gesprek worden overgeslagen als men bang is dat de ouders de contacten met de beroepskracht zullen verbreken en het kind uit zicht kan raken van de school.

Stap 4:

Wegen van aard en ernst

Na het in kaart brengen van feiten, signalen en eventueel het gesprek met Veilig Thuis (in stap 2), ouders/ kind(eren) heeft de beroepskracht redelijk veel informatie. Op dit moment moet de beroepskracht (in overleg met de aandachtsfunctionaris en/ of opnieuw met Veilig Thuis) het risico van huiselijk geweld of kindermishandeling inschatten, en ook de aard en de ernst van dit geweld.

Dit gebeurt aan de hand van 5 afwegingen:

1. Vermoeden wegen: afsluiten of naar afweging 2.

2. Veiligheid: is er sprake van acute of structurele onveiligheid?

Nee: naar afweging 3

Ja: melden en met Veilig Thuis de stappen verder doorlopen

3. Hulp: kan ik effectieve hulp organiseren en kan de dreiging voor mogelijk huiselijk geweld of kindermishandeling afgewend worden?

Nee: melden Veilig Thuis

Ja: naar afweging 4

4. Hulp: aanvaarden de betrokkenen de hulp en zijn zij bereid zich actief in te zetten?

Nee: melden Veilig Thuis

Ja: hulp in gang en doelen afspreken: meetbaar. Rollen en afspraken op papier. Naar afweging 5

5: Resultaat: leidt de hulp binnen de afgesproken termijn tot de afgesproken resultaten t.a.v. de veiligheid, het welzijn/ herstel van de direct betrokkenen?

Nee: melden Veilig Thuis

Ja: hulp afsluiten, vastgelegde afspraken over monitoren van de veiligheid van alle betrokkenen.

Bij twijfel wordt altijd (opnieuw) contact opgenomen met Veilig Thuis.

Stap 5:

Beslissen: melden en/ of hulp organiseren

Het beslissen of een melding bij Veilig Thuis noodzakelijk is en het beslissen of het zelf bieden of organiseren van hulp mogelijk is.

Beide beslissingen worden in genoemde volgorde genomen.

Als melden volgens het afwegingskader noodzakelijk is, moet de tweede beslissingsvraag over eventuele hulp in overleg met betrokkenen en Veilig Thuis beantwoord worden. Maak afspraken met Veilig Thuis over hoe het kind opgevangen kan worden indien nodig.

Melden

Bij onvoldoende mogelijkheid tot bieden van bescherming, wordt een melding gedaan. Met een melding kunnen de signalen nader worden onderzocht en acties in gang worden gezet. Veilig Thuis doet na een melding onderzoek naar de signalen. De medewerkers gaan in gesprek met de ouders en de beroepskrachten die met het kind te maken hebben. Zij onderzoeken welke hulp noodzakelijk is voor zowel slachtoffer als pleger.

Feiten

De melder meldt zoveel mogelijk feiten en signalen die waargenomen zijn. Bij feiten en gebeurtenissen van een andere waarnemer, moet de bron duidelijk worden vermeld.